

ת"פ 68454/06/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יוסי שליו, מנשה כהן, רפאל דודי ביטון, יצחק ביטון, הנאשמים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 68454-06-18 מדינת ישראל נ' שליו(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד הנשיא אביטל חן
מדינת ישראל - המאשימה

נגד

1. יוסי שליו (עציר)
2. מנשה כהן (עציר)
3. רפאל דודי ביטון (עציר)
4. יצחק ביטון (עצור בפיקוח) - הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם 2

בכתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, הורשע הנאשם 2 (להלן - "הנאשם") בשתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק, **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק, **הסגת גבול כדי לעבור עבירה** לפי סעיף 447 (א)(1) לחוק ו**תקיפה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 379 + 382(א) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 6.6.18 סמוך לאחר השעה 15:00, הגיע הנאשם אל חנות בשם "דוידקה תקשורת סלולרית", ברחוב פינס בירושלים, ודרש מעובד החנות, לתקן באופן מידי את מכשיר הטלפון הסלולרי שלו בהחלפת הסוללה אשר רכש בחנות.

הנאשם לא היה שבע רצון מהשירות שאותו קיבל בחנות לממכר טלפונים סלולאריים והחל להשתמש באיומים ובאלימות נגד בעל החנות, הוא המתלונן 1. הנאשם הולך את בעל החנות לחנייה של מבנה הסמוך לחנותו, שם תקף אותו ואיים עליו בנוכחות הנאשם 2.

למחרת היום, הגיעו ארבעת הנאשמים באופן מתוכנן למגרש מכוניות בו שהו המתלוננים 2 ו-3. באירוע זה הותקפו המתלוננים 2 ו-3 באלימות מתמשכת שכללה רצף של פגיעות, לרבות מכות באמצעות קסדת אופנוע ואיומים.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה

בטיעוניו לעונש התייחס התובע לנסיבות כתב האישום, שתולדתן באירוע מיום 6/6/18 בו חוסר שביעות רצונו של הנאשם

עמוד 1

משירות שקיבל בחנות לממכר טלפונים סלולריים, הובילה אותו לשימוש באימים ובאלימות נגד בעלי החנות. הנאשם הולך את בעל החנות לחנייה של מבנה סמוך שם תקף אותו, ללא התגרות מצדו ואיים עליו.

בהפנותו לפסיקה רלבנטית, טען התובע שמתחם הענישה בגין אירוע זה נע בין 4 חודשים שאפשר שיבוצעו בדרך של עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל. שקלול נטילת האחריות מצד הנאשם עם עברו הפלילי בעבירות דומות, ממקם את הנאשם במרכז המתחם.

בהמשך התייחס התובע לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות מושא האירוע מיום 7/6/18 במהלכו הגיעו ארבעת הנאשמים באופן יזום ומתוכנן מראש אל מגרש המכוניות, כשהם רכובים על גבי 3 קטנועים, למעט נאשם 4, שהגיע ברכב.

באירוע זה הותקפו שני מתלוננים באלימות מתמשכת, שכללה רצף של מכות אגרופ, בעיטות ומכות באמצעות קסדה. נוכחותה של בתו בת ה-9 של אחד המתלוננים שנכחה במקום, לא מנעה מהנאשם לחדול ממעשיו. במהלך האירוע איים הנאשם על מתלוננים 1-2.

בהקשר זה, הזכיר התובע את "תיקון דרומי", בו נתן המחוקק לגיטימציה לאדם המותקף במקום עסקו להתגונן מפני התוקף, מתוך ראייה שתקיפה תוך פלישה לתחום הפרט, מהווה פגיעה קשה יותר.

ביחס לנזק טען התובע כי אומנם אין נזק גוף משמעותי אך למתלוננים נגרמו נזקים בהיבט האישי והמשפחתי והן בהיבט העסקי. לבית המשפט הוגשו תצהירי נפגעי עבירה של מתלוננים 2-3 (סומנו מ/6-מ/7).

ביחס לאירוע זה, טענה התביעה למתחם ענישה הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, כאשר יש למקם את הנאשם במרכז המתחם נוכח האחריות שנטל על מעשיו.

בסיכום הדברים, עותרת התביעה להשתת 18 חודשי מאסר על הנאשם בצירוף מאסר מותנה ופיצוי ל-3 המתלוננים.

תצהירי נפגעי העבירה

כחלק מראיותיה לעניין העונש הוגשו מטעם התביעה הצהרות נפגעי עבירה של המתלוננים 2-3.

מתלונן 2 מסר בתצהירו (סומן מ/6) כי בעקבות האירוע נגרמה לו פגיעה בעין שמאל ממנה הוא סובל עד היום, ועל אף טיפולים שעבר ללא הצלחה. כן מסר כי בעקבות האירוע, ובמשך 3 חודשים, מנעה גרושתו מילדיו להימצא בקרבתו.

המתלונן 2 ציין כי חווה השפלה בעת האירוע, מתבייש מילדיו ששואלים אותו מי היכה אותו, ובפרט בתו, שהייתה עדה לחלק מהאלימות נגדו.

מתלונן 3 מסר בתצהירו כי מאז המקרה עסקו בקריסה שכן לעסק יצא מוניטין רע, לפיו מעורבים בו עבריינים, ואף אחד לא נכנס לעסק למרות היותו אדם נורמטיבי ששירת בסירת גולני.

טיעוני ההגנה

לטענת הסנגור, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכתב האישום ואין לבצע הפרדה של האירועים, כפי שטען התובע.

בהפנותו לפסיקה, טען התובע כי בתיקים דומים, מוטלת ענישה הכוללת מאסר מותנה וקנס, ולכל היותר מאסר בעבודות שירות.

בהתייחס לרישום הפלילי של הנאשם טען הסנגור כי מדובר בהרשעות מלפני 10 שנים וכי הנאשם מעולם לא נשא בעונש מאסר. לדברי הסנגור, הנאשם מקיים אורח חיים תקין, עובד לפרנסת משפחתו ללא מעורבות בפלילים, ושהייתו במעצר מזה 6 חודשים הביאה להפקת לקחים מצדו.

לטענת הסנגור נוכח רמת האלימות בה נקט הנאשם, שהייתה מינורית והסתכמה בדחיפות ובמכה קטנה עם הקסדה, המתחם הראוי נע בין של"צ ל-10 חודשי מאסר. לדברי הסנגור, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם נוכח האחריות שנטל החרטה שביטא, נסיבותיו האישיות, העדר עבר פלילי רלבנטי והעדר הרשעות בפלילים בעשור האחרון.

במסגרת דבריו האחרונים לבית המשפט, אמר הנאשם כי הוא מצטער ונוטל אחריות על מעשיו וכי האירוע היה צריך להסתיים אחרת. הנאשם הביע תקווה שאירוע דומה לא יתרחש בעתיד.

דין וגזירת דין

כאמור, הנאשם הורשע בביצוע עבירות אלימות שעניינן איומים (2 עבירות), תקיפה סתם, הסגת גבול כדי לעבור עבירה ותקיפה בנסיבות מחמירות.

העבירות בוצעו במהלך יומיים, באירוע מתמשך המהווה מסכת עבריינית אחת, לפיכך יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכתב האישום כולו.

הנאשם הוא הגורם המרכזי באירוע ובעקבותיו הצטרפו שלושת הנאשמים הנוספים. הנאשם לא שבע רצון מן השירות אותו קיבל בחנות הטלפונים הסלולאריים שבבעלות מתלונן 1, שכן תיקון הטלפון ארך זמן רב מאוד והנאשם לא זכה לדבריו ליחס נאות בחנות. ביום האירוע פקעה סבלנותו של הנאשם והוא החל מאיים על מתלוננים 1-2 כי "יזיין" ו"יחתוך" אותם, משלא נחה דעתו מכך שעליו להמתין בתור לצורך קבלת שירות. עבירת התקיפה מתגבשת בהמשך, באחיזת הנאשם בגרונו של מתלונן 1 בדחיפתו ובהכאתו בסטירה על לחיו. הנאשם אינו מסתפק בזאת ומציע למתלוננים להיפגש במקום מסוים על מנת "לסגור עניינים" בטרם עזיבתו את המקום, אך הם אינם משתפים פעולה עם הצעתו.

הנאשם המשיך לחתור למגע עם השניים והגיע למקום הימצאם, במגרש המכוניות שבבעלות מתלונן 2, שם לכאורה לאחר שיחה בין הנאשם לבין המתלוננים 1-3, נרגעות הרוחות. אך לא כך היא. יום למחרת, הגיע הנאשם עם יתר הנאשמים למגרש המכוניות, שם תקפו בצוותא את המתלוננים 1-3. הנאשם הכה את מתלונן 2 באגרופים בכיוון פניו ובעוד מתלונן 2 מנסה לסגת לאחור, היכה אותו הנאשם בפלג גופו העליון באמצעות קסדה. את מתלונן 3 היכה הנאשם בראשו באמצעות קסדה, ובהמשך סטר לו בפניו.

קריאת כתב האישום מגלה חוסר שליטה של הנאשם, אשר חתר כל העת לעימות עם המתלוננים, על אף שאלו ביקשו להימנע מכך. אף לאחר שלכאורה נרגעו הרוחות, הגיע הנאשם למקום עסקו של מתלונן 2 בתגבורת של חבריו, וזאת במטרה ברורה, "לסגור חשבון" עם המתלוננים.

בכתב האישום בולט רצונם של המתלוננים להימנע מעימות עם הנאשם ומנגד, להיטותו של הנאשם למגע פיזי אלים

עמם. חוסר השליטה של הנאשם בא לידי ביטוי אף בהמשך, בהכאתם של המתלוננים, לעיני בתו בת ה-9 של אחד המתלוננים, ששהתה במקום.

אין אני מסכים כי מדובר בתקיפה מינורית ואני סבור כי מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע, שתכליתם הגנה על שלמות גופו, בריאותו, שלווה נפשו וביטחונו האישי של הפרט.

לא הוכח בפניי היקף נזק שנגרם למתלוננים. תצהיר הנפגע שהוגש מטעם מתלונן 2 נטען נזק לעין שמאל שהיקפו וטיבו לא הוכח.

המתלונן 2 מציין בתצהירו כי עבר טיפולים ללא הצלחה אך מעבר לזאת לא הוגשו מסמכים רפואיים.

גם מתלונן 3 לא הרבה לפרט בתצהירו אודות נזקיו בעקבות האירוע. בהעדר תמיכה ראייתית נוספת, התקשיתי לקבוע כי מאז בעקבות האירוע נמצא עסקו בקריסה כלכלית בשל חששם של לקוחות פוטנציאליים להיכנס לעסק שמעורבים בו גורמים עברייניים.

בסיכומי של דבר, לא שוכנעתי בקיומו של נזק מיוחד שנגרם למתלוננים מעבר לפגיעה הטבעית והמובנת הנגרמת לאדם החווה תקיפה לא מרוסנת על ידי מספר אנשים, בפרט שעה שהוא מכוון את כל מעשיו להימנע מעימות עם תוקפיו, כעולה מכתב האישום.

בפסקי דין רבים עמד בית המשפט על תפקידו החשוב של בית המשפט במיגור תופעת האלימות בחברה, על דרך השתת ענישה מחמירה. כך נקבע למשל בע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27/10/2011):

" בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות... המסר החד משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע".

נפנה לבחינת הענישה הנוהגת במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות מהסוג שבפניי.

תקיפה סתם בנסיבות מחמירות

ברע"פ 2114/13 ע.א.ה. נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20/3/13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגרימת חבלה ממשית בצוותא בכך שיחד עם שני בניו הקטינים ואדם נוסף תקפו מתדלק בתחנת דלק, לאחר דין ודברים במהלכו גידף המתדלק את המערער והפנה לעברו אצבע משולשת. במהלך התקיפה הוכה בראשו המתדלק על ידי בנו הקטין של המערער והאדם הנוסף, זאת בזמן שהמערער עומד על פלג גופו של המתדלק. בהמשך משך המערער את המתדלק מעורפו וכופף את ראשו ארצה. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר.

בע"פ 1691/10 יורין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 24/6/2010) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא בנסיבות מחמירות, בכך שהיכה את המנוח בחזהו באמצעות אגרופו. אדם אחר הלם במנוח בפניו. הוסכם כי נפילת המנוח לא נגרמה בעקבות מעשהו של הנאשם. בית המשפט התייחס לנסיבות בהן השניים הותירו את המנוח על הקרקע מבלי לבדוק את מצבו. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר למרות השיקום בו החל, גילו הצעיר ועברו הפלילי שאינו מכביד.

בת"פ 29811-04-13 מדינת ישראל נ' אופיר קדוש (ניתן ביום 10/12/13) הורשע הנאשם בתקיפה בנסיבות מחמירות בכך שבמהלך ריב בין נהגים, היכה יחד עם נהג הרכב בו נסע את המתלונן באגרופים בכל חלקי גופו, לאחר שהעיר להם על התנהגותם בכביש. הנאשם בן 20 בעל שתי הרשעות שאינן דומות נדון ל-7 חודשי מאסר. בפסק הדין קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר.

בת"פ 3493-04-09 (מחוזי - חיפה) מדינת ישראל נ' תורקמן (ניתן ביום 24/9/09), תקפו הנאשמים 2 ו-3 את המתלוננים במכות בכל חלקי גופם והורשעו בביצוע עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות. על אחד הנאשמים הוטל מאסר בן 7 חודשים ועל האחר הוטלו 5 חודשי מאסר.

הסגת גבול כדי לעבור עבירה

בחנית הפסיקה בעבירות הסגת גבול פלילית ללא ביצוע עבירות נלוות, מעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים הנעים בין מאסר מותנה או של"צ ל-6 חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות. במקרים המובאים דובר בפריצה לבתי מגורים לצורך גניבת רכוש **(ראה: ת"פ (אי') 57386-04-13 מדינת ישראל נ' חדר אלחסוני; ת"פ (שלום אילת) 2660-08-13 מדינת ישראל נ' אל טופחי; ת"פ (ק"ג) 46811-11-13 מדינת ישראל נ' מסעוד ביטון; ת"פ (שלום ירושלים) 2783/09 מדינת ישראל נ' רסמי אבו חליל)**.

תקיפה סתם

הענישה הנוהגת בעבירת תקיפה סתם, נעה בין מאסר מותנה לבין עונש של מאסר בפועל למשך מספר חודשים ועונשים נלווים, בהתאם לנסיבות ולטיב התקיפה:

בת"פ 26853-07-13 (ק"ג) מדינת ישראל נ' אורן סבח (ניתן ביום 12.12.13) - סטירה בפני נפגע, הושת עונש מאסר מותנה.

בת"פ 48049-05-10 (י-ם) מדינת ישראל נ' פטריק גרום (ניתן ביום 14.10.13), השלכת חול ואבנים שלא פגעו במתלונן, אגרופים, בעיטות, דחיפות - צו מבחן וצו של"צ.

בת"פ 3385-12-13 מדינת ישראל נ' רפאל דדון, [פורסם בנבו] (29.10.14), הנאשם איים על המתלונן, אחז בצווארו ודחף אותו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשי מאסר שיבוצעו בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר.

איומים

בעבירות איומים נוהגים בתי המשפט להטיל עונשים הנעים בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל לתקופה קצרה, שאפשר שיבוצע בדרך של עבודות שירות, הכול בהתאם לנסיבות העניין, זהות המאיים והמאויים, ותוכן דברי האיום.

לאחר שקלול נסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והענישה הנוהגת אני סבור כי מתחם הענישה לאירוע כתב האישום ביחס לנאשם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם כיום כבן 30 נשוי ואב ילדים נטל אחריות על העבירות וחסך זמן שיפוטי יקר.

במעמד הטיעונים לעונש הביע הנאשם חרטה וביטא באופן כנה את צערו על מעשיו ועל רצונו לשים מאחוריו את האירוע ואת רצונו להמשיך בשגרת חייו.

לנאשם הרשעה משנת 2014 בעבירות איומים, תקיפה סתם, תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק קר/חם והעלבת עובד ציבור. העבירות בוצעו בשנת 2008.

לחובת הנאשם הרשעה נוספת משנת 2011 בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור שנעברו בשנת 2009 בגין הושת עליו מאסר מותנה ועוד הרשעה, אף היא משנת 2011 בעבירת תקיפת שוטר שנעברה בשנת 2006 בגינה הושת עליו מאסר מותנה.

הנאשם שווה במעצר עד תום ההליכים בגין התיק שבפני מיום 12/6/18.

מחדש אין לומר על הנאשם שבפני כי הוא אדם נורמטיבי ונעדר עבר פלילי.

אופי העבירות הקודמות בהן הורשע מלמד כי בנסיבות מסלימות עלול הנאשם לאבד שליטה, לאיים ואף לתקוף והדברים חוזרים על עצמם.

מנגד העבירה האחרונה בגינה הורשע הנאשם בוצעה לפני למעלה מ-10 שנים ואף לנתון זה יש משקל.

מיקמתי את הנאשם מעט מעל מחצית המתחם בשל עברו זה ובשל העובדה לפיה, כל שארע בתיק בעטיו ארע.

גם אם צודק הנאשם בכל טענותיו כלפי המתלוננים, היתה דרך אחרת לפתור את הבעיה שנוצרה והנאשם לא בחר בדרך זו.

בנסיבות העניין אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 13 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו, 12.6.18.

2. 7 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות נגד הגוף מסוג פשע.

3. 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות נגד הגוף שאינן פשע ו/או עבירות איומים.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' שבט תשע"ט, 09 ינואר 2019, בנוכחות הצדדים.